

Handel angaar, var der ikke Tale om Andet, end at man folgte den ansøgte Koncession for 25,000 Pr. Tdl., der skulde udbetales af den vedkommende Mand ved Modtagelsen, saafremt Koncessionen blev folgt ved hans Medvirning. — saaledes lyder det Dokument, der i saa Henseende blev oprettet — men skulde det ikke blive til Noget med disse 25,000 Tdl., skulde han dog have 3,000 Pr. Tdl.

C. Nyholm: Jeg forstaaer ikke, hvorfor den høitærede Minister lægger saa meget Vægt herpaa, thi jeg har jo fuldstændig indrømmet den foreløbige Overdragelse; men vi have jo aldrig erhvervet nogen Koncession, og aldrig folgt nogen Koncession, thi Sagen kom ikke saa vidt. Men hvad er det saa, som den høitærede Minister vil godtgjøre? Jeg veed det ikke, thi vi havde som sagt slet ikke erhvervet nogen Koncession. Salget skete under Forudsætning af, at der blev givet os en Koncession, men da vi intet i den fik, kunde vi som Følge deraf heller ikke sælge den. Jeg gjen tager, at det er umuligt at ordne saadanne Sager uden at gjøre det paa den Maade, som vi gjorde, nemlig at vi at Tilfælde af, at vi opnaaede Koncessionen, handt' os til at overdrage den til Andre, naar disse Andre stillede den Kapital til Raadighed, som forvredes til Anlæggets Gjennemførelse. Hvad det angaar, at vi betingede os saa eller saa Meget, saa er det jo Noget, der falder af sig selv ved enhver omstændig Forretning her i Verden.

Med Hensyn til, at den høitærede Minister vedblivende siger, at der ikke foreligger noget andet Andragende end det, som i han nævnte, saa skal jeg tillade mig at henvise til Finantsudvalgets Betænkning, hvort findes et Andragende fra mig af 23de Marts 1871 saaledes gengivet: S. Skrivelse af 23de Marts 1871, udbad Kapitan Nyholm sig i Genhold til et Løfte til de udenlandske Penge-mænd en Udtalelse fra Ministeriet om, at der fra detses Side Intet vilde være til Gænde for, at meddele dem Koncessionen, naar de forsamles Meddelelse af Ministeriet stillede Betingelser i Et og Alt opfyldtes. — Denne Skrivelse af 23de Marts er ufortvægentlig

Andragende om at faae Koncessionen paa det nye Grundlag.

Frederiksen: Jeg kan ganske vist ligesaa lidt som det ærede Medlem, der nu talte, fatte den høitærede Ministers Mening med det Punkt, som han selv har dræget frem paa denne Maade om Salget af den forventede Koncession. Jeg har bedet om Ordet for en ganske kort Bemærkning, kun fordi det forekom mig — og hvad jeg tror er Tilfældet med ikke saa mange Medlemmer — at den høitærede Minister — det er jo et vanskeligt og indviklet Emne, og navnlig naar man ikke er fuldstændig inde i alle Detailler, kan det ofte være ikke saa ganske let at opfatte, hvad der sigtes til — det han anerkjendte den Fremgangsmaade, som var udvist fra den ærede Forespørgeres Side i den foreliggende Sag, undertiden antydede, at der var gaaet frem paa en anden Maade af Andre eller i alt Fald af en Anden af dem, der havde med denne Sag at gjøre. Jeg interesserer mig ikke for de Udlændinge, der have haft med denne Affære at gjøre, men det forekommer mig meget uheldigt, at den høitærede Minister her har udklasket Sigtelser, og navnlig saadanne halve Sigtelser eller Antydninger af Sigtelser, imod Mænd, som leve imellem os, især naar de udklastes saaledes, at det ikke en Gang er muligt bestemt at faae fat paa, hvad den høitærede Minister sigter til. Jeg kunde muligens finde Anledning til at sige Noget om selve Sagen, men da der saa ufortøgt er talt om den under Finantslovens Behandling, skal jeg i det Mindste i dette Dieblis ikke gaa nærmere ind paa den.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun sige, at jeg ikke har villet rette nogen Sigtelser imod nogen bestemt Person. Naar jeg forresten har fremhævet dette Salg af 6te Marts, har jeg allerede tilstrækkelig sagt, hvorfor jeg gjorde det; nemlig for at hylse — tilgiv mig, at jeg siger det — den Interesse, hvormed Foretagendet blev opfattet af Andre end maaske det ærede Medlem.

Frederiksen: Den høitærede Minister